

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΒ. 908

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Πέμπτη 14 'Ιουνίου 1934

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αφορμήν λαμβάνοντες εκ των διατυμπανιζομένων ενεργειών του έλεφ Βενιζέλου βουλευτικού και γερουσιαστικού συγκροτήματος της Σιμικής Ομάδος και των καθημερινών τυμπανοκρουσιών των, είτε εις δημοσίας ομιλίας, ως η προχθεσινή τοιαύτη, εν σχέσει προς τα ύπο της Δαϊκής Κυβερνήσεως έκτελούμενα εν Ήπειρω έργα, είτε εις εφημερίδας αναγραφόμενα, άνα κοινοῦμεν προς διαφώτισιν του Ήπειρωτικού τά ακόλουθα:

Τήν 13ην Μαρτίου έ. έ. οί εν Ιωαννίνοις Πολίται, ται του Δαϊκού Κόμματος υπέβαλλον Υπόμνημα προς τόν εν Αθήναις ευρισκόμενον τότε τώζ Γενικόν Διοικητήν Ήπειρου Κον Αλέξανδρον Εμπερίον Κου μουνδούρον, δι ου έτόνιζον την άναγκήν της συνεκείσεως των έργων ουδ' άλλων εν Ήπειρω, και ιδίαι των δώων Ιωαννίνων, Αγουμενισσης και Ιωαννίνων Τρικκάλων. Κατόπιν των ενεργειών του τωνκαίενσυνεχίζωντουδυν Υπουργού Γενικού Διοικητή του Ήπειρου Κου Κωνστ. Καλκάνη, ή Κυβέρνησις του Δαϊκού Κόμματος απεφάσισε την άποπεριρρώσιν τώνώζ άνω δύο κυρωτέρων άρτηριών, ως και των άλλων δευτερευούτης σημασίας, και έλπιζομεν οτι, εντός λίγων ημερών, θα ήλθοη και πάλιν ή σκαπάνη, εις την Ήπειρον, άποτελεσματικώς όμως την φράζαν αυτήν, χάρις εις την έγκαιρον έπεμβασιν των Πολιτευτών του Δαϊκού Κόμματος και την πολύτιμον συνδρομήν των δύο Υπουργών Γενικών Διοικητών Ήπειρου της Δαϊκής Κυβερνήσεως.

Εσάκτως δι' έτέρου Υπομνήματος, υπό χρονολογίαν 23' Μαρτίου έ. έ. ύπο δληθέντος προς τόν Υπουργόν Γενικό, Διοικητήν Ήπειρου κ. Κ. Καλκάνην, οί Πολίτευται του Δαϊκού Κόμματος υπέδειξαν την άναγκήν της άποπεριρρώσεως των υπό της Εταιρείας Μικρής διανοιγντων 3' φιλιόμετρων της όδου Κονισσης—Ανασελισσης, την έπ' επευσιν της μελέτης των Γεφυρώ, Επουρκοποταμίου, Χιονιαδων (δια την τελευταίαν εξορηγήθη ήδη πιστω-

σις 61.000) δραχμών την επιδιόρθωσιν της Γεφυρας Στρατειανης, (ή σχετική μελέτη έστάλη εις τόν Υπουργείον της Συγκοινωνίας δια την έγκρισιν της αναγκαίας πιστώσεως) και την επιδιόρθωσιν της όδου Μπουραζινη, δι' ην έ χορηγήθη πιστώσις 700 χιλιαδων δραχμών.

Υπεβλήθη ωσαύτως έτερον Υπόμνημα προς τόν Κον Υπουργόν, υπό χρονολογίαν 16 Μαΐου έ. έ., δι ου υποδεικνύεται ή μελέτη των Γεφυρών Μεστιλιάνης, και Μουρμπιαντικής, ώ, και ή μελέτη του κατα τρώματος της Γεφυρας Βαθύλακκου.

Η Γενική Διοίκησις Ήπειρου, εν τη μερίμνη αυτής, περί της άρραπείας των χμσων άναγκών της Ήπειρου, διεταξε δι' έγγραφου της τον Νομωμηχανών Ιωαννίνων, να μεταδιδη επι τέπου, προς μελέτην του ζητήματος.

Εξς προς δε τά κληροδοτήματα τά ύποία ένεφάνισαν και ταύτα ως βενιζελικών όδων, ενφ' επί είνουστε τέαν ταύτα εκοιμώοντο τόν νήδυμον επί της προοδμουσής πολιτικής καταστάσεως, είναι γνωστόν οτι το ζήτημα του τα άνεκινήθη ύπο του Μετασμίω άτου Μηροπολίτου Ιωαννίνων Κου Διουρίδωρος, και ήχη εις πέρας, ό δε Συλλογος των Ζητορισίων, δι' επανειλημμένω τ υ βέντόνων ενεργειών ένεκολληθη το ζήτημα και ειργάσθη εντατικώς, δι' ατήν άναγκώρουν των κληροδοτημάτων. Ο Υπουργός Γενικός Διοικητής Ήπειρου Κου Κ. Καλκάνης και προ τούτου ό Κοσκουμούν δορος αντιπροσωπεύοντες εν προκειμένω και τους άνω παρικοις δουλευτάς Κωστανίνων ένήργησαν τό καθ έ αυτοις δια την πρόοδον του ζήτηματος μέχρι ου ώρίμασεν ή ιδέα τη νομοθετικής ρυθμίσεως, πραγματοποιήθησις επ' έσχατων χρόνων.

Ταύτα, χάριν της αληθείας, και εις απαντησιν των οί και επ' ουμείων ενεργειών, στωξ ές ην έργατικά βενιζελικών δουλευτών και Ήπειρωσιτών.

Εν Ιωαννίνοις τη 11

ΕΥΛΑΒΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΜΠΕΖΑΝΙ

Κατ' εύτυχή έμπνευσιν του διευθύνοντος τό μέχρι τουδε Πεντατάξιον Διδασκαλείον Ιωαννίνων κ. Άλκ. Κοντοπάνου, και του Γυμνασιάρχου της Ζωσιμαίας Σχολής κ. Χρίστ. Χούλη, άπεφασίση όπως οί τελειόφοιτοι έφέτος του τε Λιδασκαλείου και της Ζωσιμαίας Σχολής έγκαταλείποντες τά μαθητικά έδώλια, έπισκεφθουν τό πολυθρύλητον Μπεζάνι, όπου επί πεντάμηνον ένα μέρος του σιδηρού τότε ήρωικωτάτου Έλληνικού Στρατού ήγωνίσθησαν προς έκπόρθησιν των Ιωαννίνων και άπελευθέρωσιν της Ήπειρου. Τό έλληνοξάκουστον Μπεζάνι υπήρξεν ό προμαχών του άνδρειοτάτου τουρκικού Στρατού της Ήπειρου, ύπο τόν έπίσης άνδρειότατον έλληνό τουρκον Ιωαννίντην και έδουκίδου τον Στρατηγόν Έσσατ-πασιαν, ό όποιος άποκλεισθείς πανταχόθεν, έμάχετο άεργνωσμένως, όχι πλέον προς διάσωσιν της Ήπειρου, ως τμήματος της τότε μεγάλης άκόμη τουρκικής Αύτοκρατορίας, κατεχούσης δλόκληρον την θράκην μετά της Κωνσταντινουπόλεως δλόκληρον την Μικράν Ασίαν μέχρι των περσικών Συόρων, δλόκληρον την Μεσοποταμίαν μέχρι του Περσικού Κόλπου, δλόκληρον την Συρίαν και δλόκληρον τη Αραβίαν, άλλ' έμάχετο ύπερ της διασώσεως της τιμής των τουρκικών Όπλων και επί τη έλπίδι της κασόδου εις την Ήπειρον των ύπο τόν Τζιαβήτ-πασιαν τουρκικών Στρατευμάτων, άτινα αντιμετώπιζον κατόν βαλκανοτουρκικών πόλεμον τόν δλον Σερβικών και μαυρ βουνωτικών Στρατών, και εάν έπιτυχάνετο τοτό θα διέτρεχε τόν κίνδυνον ή Ήπειρος, ένεκα τη βουλγαρικής δολοτικτος, ν' άποτελέση μέρος του δημιουργουμένου Αλβανικού Κράτους, διότι ή έκρεπαν ό Αρχιστεάτητος του Έλληνικού Στρατού Βασιλεws Κωνσταντίνος, ό όποιος έκήρυξε τόν πόλεμον κατά της Βουλγαρίας, παρά τήνεσλησιν του Προσφυρογού του Βενιζέλου, να έγκαταλείψη την Ήπειρον εις την Αλβανίαν, ή την Θεσ-

σαλονίκην μετά της όλης Μακεδονίας εις την Βουλγαρίαν και την Σερβίαν, εάν δέν έξεπορθεί το τό Μπεζάνι! Ίδου ή μεγάλη σημασία της έκπορήσεως του Μπεζανίου, περίξ του όποιου ήβηδόν έπιπτε ή έλληνική Νεότης, ποτίζουσα τό Ήπειρωτικόν έδαφος με τό τίμιον αίμά της! Ηπιώτις του Μπεζανίου, την 21 Φεβρουαρίου 1913, και ή άπελευθέρωσις της Ήπειρου, δλοκλήρου, τότε έσωσε την Μακεδονίαν!

Αυτά είναι τά ιστορικά συμπεράσματα της αλώσεως του Μπεζανίου, άποκλειστικού έργου του Μεγάλου Στρατηλάτου της Νεωτέρας Ελλάδος Βασιλέως Κωνσταντίνου, Νικητού της τε Τουρκίας και της Βουλγαρίας, και Έλευθερωτού της τε Μακεδονίας και Ήπειρου ως και της Κρήτης και των τουρκοκρατουμένων Νήσων μής έλληνικής θαλάσσης, έκτός της άγγλοδουλωμένης Κύπρου, της Ιταλοδουλωμένης Δωδεκανήσου, και της Ίμβρου μετά της Τενέδου, τάς όποιας έχάρισαν εις την Τουρκίαν αι τότε Μεγάλαι Δυνάμεις, δι' α της Συνθήκης του Λονδίνου, τόν όποιον Βασιλέα Κωνσταντίνον κατώρρωσε να νικήση ένας τυχαράστος και τυχοδιώκτης Πολιτικός εκ Κ ή τ ις. ό Βενιζιλοςνάεκάώξη, καινάκρη μνίση τόν πανένδοξον θρόνον του, καινάτόν κώνη ν' άποέσση εις ξένην Γήν, όπου μένει από δωδεκαετίας περιπουάκουήτα φερε μετά της Βασιλείσεως Μητρός του και της Βασιλείσεως συζύγου του!

Αυτά είναι, έπαναλαμβάνομεν, τά ιστορικά συμπεράσματα, της έκπορήσεως του Μπεζανίου, τό όποιον άπεσκέφθησαν την παρελθούσαν Τριτην, οί άπ' όδοι τοι Διδασκαλείου των Ιωαννίνων και της γεγραφείσθαις Ζωσιμαίας Σχολής, τά όποία όφείλει να μελετήση βαρυά πάς Ήπειρώτης, δι' α να έξάγνιση τους Ήπειρώτας, οτινις επί είκασασιαν δλόκληρον δουδεύον τόν κακόν Δαίμονα της συγκρόνου Ελλάδος Έλευθερίον Βενιζέλον, θανασίως άγνωμονοήντος προς τόν μέγαν Έλευθερωτήν των Βασιλέα Κωνσταντίνον.

Την δροισιότατην αυτήν έμπνευσιν του διευθύνοντος το Διδασκαλείον μακ. Άλκ. Κοντοπάνου και του Γυμνασιάρχου της Ζωσιμαίας Σχολής κ. Χ. Χούλη, μετά των καθηγητών της, έσκέπη να λαμπόνη ό Διοικητής της VIII Μεραρχίας Ήπειρου, μακεδονομάχος και μικροασιαμάχος Στρατηγός Κος Δ. Πολίτης, διά της συμμετοχής της Φρουράς των Ιωαννίνων εις την

Ιουνίου 1934.

Επί Πολιτευται του Δαϊκού Κόμματος της Ν. Μο. Ιωαννίνων.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
ΣΠΥΡ. ΣΟΥΡΛΑΣ
Γ. ΚΤΗΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Γ. ΜΟΥΛΑΤΜΙΔΗΣ

3000 δραχμὰς καὶ καταβάλλονται εἰς δύο
δόσεις, καὶ εἰς τὴν δόσιν ἐκαστῆς ἑξαμηνίας.
(Ἐκ τοῦ Σχολείου)